

Rõnda lõppetas wallelik juttu, ja kuüingas ütles: Teie peate mul isse teejuhiks kasa tulles, kudda muido senna oskan? Ma ollen kül mõnda Lätti:maast kuulnud, ka Kura; ja Littuse; maa nimi, Tartu; ning Tarapail mul mõnikord kõrwa kostnud, agga Narrika:põesas ja Tõlparro:allikas on mul olles teadmata; kas ehk ollete jälle wallet mulle luiskanud? — Reinowadder kostis: „Wai ma teid kaugele juhatafin? Ollesin teid Inglis; ehk Turgi:maale otsima läkkitanud, siis wõiksite lahewahhel olla. Miks pärrast teie ni usmata ollete? Kõik mis tunnistastin on tõest liggimail Lätti:maal leida. Kõõsige koggokonnas ühhe ehk teise ellaja käest, kas nemad nimetud kohtasi ei tunne?“ Seal kutsuti jänes Argpüks kuüinga ette, kes kui atwa leht wab:hisedes senna astus. Reinowadder üidis: „Astuge julgest liggemale, teie peate kuüingale wandega tun:nistama, kas teate kus Narrika:põesas ja Tõlparro:allikas on? Jänes kostis: Tean kül; need kohhad on sures liwa nõmmes, Tõlparro:allikas seisab Nar:rika:põesa liggimail. Narrikast kutsutakse sedda kaddaka põesast, kus wañal aeal oinas Kohhekella issa sallamahti Klubbimarki rahha teggi kunni tedda linni wõeti ja Ria turrul kaaki pandi. Ollen seal paljogi külma ja nälga kannatanud, kui mõnekorra karjakoera Krantsi eest senna pakko putkasin. Rei:nowadder ütles Argpüksile: „Teie wõite ärraminna; kuüinga issand on teie teejuhhatamisega rahhul. —

Armas Reinowadder! ütles kuüingas lahke sõnaga: ärge pange pahhaks kui äkkilisel meel teie juttu ei uskund, ja tulge mulle isse teejuhiks kasa. Kawwal rebbane wastas: „Wägga õnnelik ollesin, kui mul wõimalik olles tänä teiega seltsis Lätti:maale minna; agga ei tohhi sedda tehha. Abbenedes pean teile tunnistama, kudda ükskord paasto aeal ekssin ja se:läbbi kirriko nuhtluse alla langesin, et mind koggo:dusest wälja lükkati. Omme enne walget tahtsin Ku:salusse minna, kirja ning muud patto andeks palluma. Jõuan sealt wabbandatud taggasi, siis tohhi julgest teie kõrwas kõndida. Tahhaksin tänä sedda tehha, wõiksid mõningad lorriseda: mis pörane luggu se on, meie kuüinga issand peab Reinowadderiga sõb:rust, sedda isse ilja aea eest surma mõistis, ja kes pealegi kirriko wande al seisab. — Teie näte, armo:line kuüingas, mõnusam on kui tänä teine teisest lahume.“ — Tõssi kül! ütles kuüingas: mul ei tulnud sedda meele. Sõbrus pidamine teiega ei lähhe mul enne korda kunni ennast kirriko nuhtluse alt ollete peastnud. Jänes ehk mõni mu uskaw mees wõib mulle teejuhiks tulla. Ma annan teile armolikkult lubba, ommiko warra teele minna. Laewas sago teie wagga teeläiki iggapiddi õnnis:tama, ja aitko teid meeleparrandusele!